

Sygn. akt III U 490/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – SSO Anna Moskal

Protokolant: st. sekr. sądowy Stefania Wrzyszczyk

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2017 r. w Tarnobrzegu

na rozprawie

sprawy **E. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o prawo do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach

na skutek **E. B.**

od **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

z dnia 12 maja 2017 r. nr (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy E. B. prawo do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych od 8 marca 2017 roku,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w R. na rzecz wnioskodawcy E. B. 180 zł (słownie: sto osiemdziesiąt zł) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III.U. 490/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.05.2017r. znak:(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. po rozpoznaniu wniosku E. B. z dnia 8.03.2017r. odmówił mu prawa do emerytury. Jako podstawę prawną decyzji powołał ustawę z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U z 2016r., poz. 887) oraz Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U., z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Argumentując wyjaśnił, że zgodnie z art. 184 powołanej ustawy w zw. z § 4 rozporządzenia, ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948r. emerytura przysługuje, jeżeli spełnił łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzny,

- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku

- na dzień 01.01.1999r. osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat dla mężczyzn w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, wynoszący co najmniej 15 lat.

Organ rentowy podniósł, że odmówiono emerytury, albowiem wnioskodawca nie udokumentował 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy.

ZUS nie przyjął za pracę w szczególnych warunkach zatrudnienia od 1.12.1982r. do 30.11.1993r. na podstawie przedłożonego świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych z dnia 6.03.2017r., ponieważ wykazane stanowiska pracy wykluczają wykonywanie pracy stale i w pełnym wymiarze obowiązujący na danym stanowisku pracy. Ponadto organ rentowy nie przyjął okresu zatrudnienia od 1.12.1993r. do 31.12.1998r. jako pracy w warunkach szczególnych, ponieważ dla pracowników dla pracowników dozoru inżynieryjno-technicznego wykonywanie jakichkolwiek prac wymagających przebywania w czasie zmiany roboczej z dala od stanowisk pracy wymienionych w wykazie prac wymagających przebywania w czasie zmiany roboczej z dala od stanowisk pracy wymienionych w wykazie prac wykonywanych w szczególnych warunkach, decyduje o niezaliczeniu danej pracy do prac wykonywanych w warunkach szczególnych. Wyjaśnił, że z załączonego zakresu obowiązków wynika konieczność wykonywania przez niego w spornym okresie innych prac o charakterze administracyjno-biurowym, typowych dla pełnionej funkcji, co wyklucza przebywanie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w środowisku pracy, w którym zatrudnieni są pracownicy, wykonujący prace w warunkach szczególnych.

Przyjęto za udowodniony na dzień 1.01.1999r. ogólny staż pracy w wymiarze 25 lat okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających w tym 5 lat 1 miesiąc i 17 dni stażu pracy w warunkach szczególnych.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył E. B.. Zaskarżając ją w całości wniósł o jej zmianę i przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Podniósł, że od 1 grudnia 1982 r. do 30 listopada 1993 r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym, a więc pracę określoną w wykazie A, dział XIV, poz. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Natomiast od 1 grudnia 1993 r. do 31 grudnia 1998 r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę polegającą na kontroli międzyoperacyjnej, kontroli jakości produkcji i usług oraz dozoru inżynieryjno - technicznym na oddziale w którym jako podstawowe wykonywane były prace w warunkach szczególnych, a to spawanie wycinanie elektryczne, gazowe, atomowodorowe (wykaz A, dział XIV, poz. 12 w/w rozporządzenia) oraz szlifowanie i ostrzenie wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowanie mechaniczne (wykaz A, dział III, poz. 78 w/w rozporządzenia), a więc pracę określoną w wykazie A, dział XIV, poz. 24 w/w rozporządzenia.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 14.07.2017r., organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Wyjaśnił, że nie zaliczył do pracy w szczególnych warunkach okresów: od 1.12.1982r. do 30.11.1993r. ponieważ wskazane stanowiska wykluczają wykonywanie pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze oraz od 1.12.1993r. do 31.12.1998r., ponieważ z załączonego zakresu obowiązków wynika, że w tym okresie jako pracownik dozoru inżynieryjno – technicznego wykonywał także prace administracyjno – biurowe typowe dla pełnionej funkcji, co wyklucza przebywanie stale i w pełnym wymiarze w środowisku, w którym zatrudnieni są pracownicy w szczególnych warunkach.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił i zważył co następuje:

Wnioskodawca E. B., urodził się (...) Posiada uwzględnione przez organ rentowy na dzień 01.01.1999r. okresy składkowe, nieskładkowe i uzupełniające w wymiarze 25 lat w tym 5 lat 1 miesiąc i 17 dni pracy w szczególnych warunkach, tj. w okresie zatrudnienia w S. K. jako ślusarz –spawacz w okresach: 17.10.1975r. do 27.04.1977r. oraz od 16.04.1979r. do 30.11.1982r. Nie przystępował do OFE.

W okresach: od 17.10.1975r. do 30.11.1993r. i od 1.12.1993r. do 31.12.1998r. zatrudniony był w S. K.. W dniu 17.10.1975r. zawarto z nim umowę o wstępny staż pracy na stanowisku ślusarz-spawacz, który odbywał do 15.01.1976r. W dniu 16.01.1976r. został zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku ślusarza warsztatowego-spawacza w pełnym wymiarze czasu pracy. W okresie od 28.04.1977r. do 25.04.1979r. odbywał zasadniczą służbę wojskową, a po jej zakończeniu w dniu 26.04.1979r. otrzymał angaż na stanowisko ślusarz-spawacz, na którym pracował do 30.11.1982r. Od 1.12.1982r. do 30.11.1993r. pracował na stanowisku ślusarz-spawacz, brygadzista.

Od dnia 1.12.1982r. do 30.11.1993r., pracując na stanowisku ślusarza-spawacza brygadzisty, wnioskodawca zajmował się cięciem palnikiem, spawaniem atomowodorowym i elektrycznym oraz oczyszczaniem spawanych elementów, tj. szlifował je, polerował szlifierkami powietrznymi oraz elektrycznymi. Detale były robione ze stopów stali. Pracował wówczas w zakładzie mechanicznym, gdzie robiło się formy, przenośniki, ślimaki. Przez całą dniówkę roboczą zajmował się cięciem, szczepianiem i spawaniem detali palnikiem spawalniczym. Ponadto w minimalnym zakresie polerował i szlifował spawy.

Jako brygadzista E. B. pracował na równi z pozostałymi członkami brygady, co wyraźnie napisano w zakresie jego czynności, a nadto do jego obowiązków należało m.in. kierowanie pracą brygady, organizowanie i nadzorowanie jej pracy, zabezpieczenie zaopatrzenia w surowce, materiały, narzędzia pracy, realizowanie ustalonych zadań ilościowych i jakościowych postawionych brygadzie, zapewnienie dyscypliny pracy, posiadanie znajomości przepisów przeciwpożarowych, prowadzenie szkoleń stanowiskowych w tym zakresie podległych pracowników.

W dniu 19.05.1986r. zdał egzamin weryfikacyjny w zawodzie brygadzista-ślusarz.

W okresie od 12.05.1988r. do 29.05.1989r. pracował na budowie eksportowej w (...) w pełnym wymiarze czasu pracy jako spawacz. Były to prace przy budowie elektrowni atomowej w D.. Spawał tam zbrojenia i zbiorniki metalowe. Od 30.05.1989r. do 10.06.1986r. wykorzystywał dni wolne po eksporcie.

Praca wnioskodawcy w okresie od 1.12.1982r. do 30.11.1993r. była pracą stałą w pełnym wymiarze czasu pracy.

Od 1.12.1993r. do 31.12.1998r. zatrudniony był na stanowisku mistrza produkcji w Zakładzie (...). Podlegało mu 5 - 6 brygad. W tych brygadach pracownicy byli zatrudnieni na stanowiskach: ślusarze, ślusarze - spawacze, spawacze, ale większość stanowili spawacze. Ślusarze zajmowali się oszlifowaniem spoin po spawaniu, cięciem na gilotynach, wierceniem i gwintowaniem. Wnioskodawca sprawował dozór nad w/w pracownikami, który polegał na tym, że sprawdzał czy pracownicy pracują zgodnie z rysunkami, mierzył wyroby czy są zgodne z wymiarami, oraz udzielał im wskazówek. Odbywało się to na hali, na montażu. Odwołujący miał wówczas biurko, które znajdowało się w kantorku, gdzie trzymano narzędzia. W kantorku znajdowała się dokumentacja, w której odnotowywał obecność podległych pracowników. Jako mistrz wnioskodawca przeprowadzał również szkolenia stanowiskowe, gdy przychodził nowy pracownik.

Za powyższe okresy zatrudnienia w S. K. E. B. otrzymał świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 6.03.2017r., w których stwierdzono, że:

- w okresie zatrudnienia od 17.10.1975r. do 30.11.1993r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w warunkach szczególnych wg Wykazu A dział XIV poz. 12, tj. prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym na stanowisku:

1. ślusarz- spawacz od 17.10.1975r. do 27.04.1977r., od 16.04.1979r. do 30.11.1982r.,
2. ślusarz- spawacz, brygadzysta od 1.12.1982r. do 30.11.1993r.

Wskazano, że zajmując stanowisko wymienione w pkt 1-2 wykonywał prace stale na stanowisku wymienionym w wykazie A dział XIV poz. 12 pkt 1- spawacz elektryczny i gazowy,

- w okresie zatrudnienia od 1.12.1993r. do 31.12.1998r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w warunkach szczególnych wg Wykazu A dział XIV poz. 24, tj. kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na działach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie na stanowisku mistrz produkcji od 1.12.1993r. do 31.12.1998r. Podano, że zajmując w/w stanowisko nadzorował prace stale i bezpośrednio przy stanowiskach wymienionych w wykazie A dział V poz. 4, dział XIV poz. 12 pkt 1 – spawacz elektryczny i gazowy, dział III poz. 78 pkt 1-szlifierz, pkt 2-ostrzarz stanowiącym załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1.08.1983r.

(dowód:

- akta rentowe i kapitałowe wnioskodawcy: wniosek o emeryturę k.1, świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych z 6.03.2017r. k.8,9, świadectwo pracy k.10,

- akta osobowe wnioskodawcy,

- akta rentowe świadka J. D.,

- zeznania świadków: J. D. i H. Ż. – zapis nagrania z dnia 4.10.2017r.,

- zeznania wnioskodawcy- zapis nagrania z dnia 4.10.2017r.)

Zgodnie z treścią art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. z 2016r., poz. 887 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 1 stycznia 1999r.) osiągnęli:

1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Okres składkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy wynosi dla mężczyzny 25 lat. Odnosnie natomiast przepisów dotychczasowych, które regulowały prawo do nabycia świadczenia emerytalnego przez mężczyznę w wieku niższym niż 65 lat w związku z wykonywaniem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, te przepisy to przede wszystkim Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.)

Zgodnie z § 3 i § 4 ust. 1 Rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia.

Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione

w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeśli spełni łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet 60 lat dla mężczyzn
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy (§2pkt.1 Rozporządzenia....).

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, że wnioskodawca w dniu (...) ukończył 60 rok życia, na dzień 1.01.1999r. wykazał 25 lat okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających oraz nie przystępował do OFE. Spór dotyczy natomiast kwestii czy co najmniej 15 lat pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych przed 1.01.1999r.

W ocenie Sądu, wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego pozwalają na pozytywną odpowiedź na tak postawione zagadnienie.

Na wstępie wskazać należy, że Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze zawiera wykaz prac i stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Tym samym o tym czy praca wykonywana przez pracownika może być zaliczona do pracy w warunkach szczególnych decyduje fakt umieszczenia danego stanowiska pracy w tych wykazach. Nadto musi być to praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Wymienione Rozporządzenie zalicza do prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego w wykazie A dział III poz. 78 szlifowanie lub ostrzenie wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowanie mechaniczne, natomiast w dziale XIV poz.12 - prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym.

Zaznaczyć należy, iż w postępowaniu sądowym nie obowiązują ograniczenia, co do środków dowodowych, którymi związany jest ZUS we własnym postępowaniu. Tym samym pomimo nie przedstawienia stosownych dokumentów lub też stosownych zaświadczeń Sąd po przeprowadzeniu postępowania dowodowego może uznać, iż w określonym czasie wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Sąd uznał za wiarygodne przeprowadzone w sprawie dowody w postaci zeznań świadków, zeznań wnioskodawcy oraz zgromadzonych dokumentów, w tym angaży zalegających w aktach osobowych E. B..

Z dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych wynika, że w okresach od 17.10.1975r. do 30.11.1993r. i od 1.12.1993r. do 31.12.1998r. zatrudniony był w S. K.. W dniu 17.10.1975r. zawarto z nim umowę o wstępny staż pracy na stanowisku ślusarz-spawacz, który odbywał do 15.01.1976r. W dniu 16.01.1976r. został zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku ślusarza warsztatowego-spawacza w pełnym wymiarze czasu pracy. W okresie od 28.04.1977r. do 25.04.1979r. odbywał zasadniczą służbę wojskową, a po jej zakończeniu w dniu 26.04.1979r. otrzymał angaż na stanowisko ślusarz-spawacz, na którym pracował do 30.11.1982r. Od 1.12.1982r. do 30.11.1993r. pracował na stanowisku ślusarz-spawacz, brygadzista. W dniu 19.05.1986r. zdał egzamin weryfikacyjny w zawodzie brygadzista-ślusarz. W okresie od 12.05.1988r. do 29.05.1989r. pracował na budowie eksportowej na budowie w (...) w pełnym wymiarze czasu pracy jako spawacz. Od 1.12.1993r. do 31.12.1998r. zatrudniony był na stanowisku mistrza produkcji w Zakładzie (...).

Wnioskodawca zeznał, że pracował w S. od samego początku jako ślusarz spawacz. W okresie od 1.12.1982r. do 30.11.1993r. na stanowisku ślusarz-spawacza brygadzysty zakres jego obowiązków nie różnił się niczym od zakresu obowiązków, jakie miał od daty przyjęcia się do pracy od 1975 roku. Podał, że wykonywał ten sam rodzaj pracy zarówno od 1975 jak i od 1982 roku do 1993r. Wyjaśnił, że jego praca polegała na tym, że ciął palnikiem detale i spawał je. Było to spawanie atomowowodowe. Detale były robione ze stopów stali.

Wyjaśnił, że skończył szkołę zawodową o specjalności ślusarz – spawacz, dlatego też ma w angażach wpisane stanowisko ślusarz - spawacz. Podał, że pracował w zakładzie mechanicznym, gdzie robiło się formy, przenośniki, ślimaki. Przez całą zmianę ciął palnikiem, szczepiał i spawał. Ponadto jedynie w minimalnym zakresie polerował i szlifował spawy.

Wyjaśnił nadto, że jego praca na stanowisku brygadzysty nie różniła się praktycznie niczym od pracy na stanowisku ślusarza-spawacza. Do zakresu jego obowiązków dodatkowo należało wydawanie poleceń o rozdziale pracy w swojej brygadzie. Poza tym wykonywał te czynności co i wcześniej. Nie prowadził żadnej dokumentacji.

Dodatkowo wskazał, że w latach 1988-1989 wyjeżdżał z (...) na budowę eksportową w D., gdzie pracował przy budowie elektrowni atomowej jako spawacz. Spawał zbrojenia i zbiorniki.

Dodatkowo wskazał, że pracując na stanowisku mistrza produkcji na wydziale mechanicznym od 1993 do 1998 podlegało mu 5 - 6 brygad. W brygadach osoby były zatrudnione na stanowiskach: ślusarze, ślusarze - spawaczy, spawaczy, ale większość stanowili spawacze. Wyjaśnił, że ślusarze zajmowali się oszlifowaniem spoin po spawaniu, cięciem na gilotynach, wierceniem i gwintowaniem, a spawaczom pomagali pomocnicy, którzy trzymali materiały do spawania. Jego dozór polegał na tym, że sprawdzał czy pracownicy pracują zgodnie z rysunkami, mierzył wyroby czy są zgodne z wymiarami, oraz udzielał wskazówek. Odbывало się to na hali, na montażu. Miał wówczas biurko, które znajdowało się w kantorku, gdzie trzymano narzędzia. W kantorku znajdowała się dokumentacja, gdzie wpisywał obecność. Jak mistrz przeprowadzał również szkolenia stanowiskowe, gdy przychodził młody pracownik. Wyjaśnił, że czynności biurowe stanowiły znikomą ilość czasu, wpisanie obecności zajmowało 5 - 15 minut w ciągu dniówki roboczej.

Zeznał, że wymienione wcześniej czynności wykonywał na tych stanowiskach w pełnym wymiarze czasu pracy (zeznania wnioskodawcy – zapis nagrania).

W ocenie Sądu zeznania te zasługują na danie im wiary, albowiem znalazły wiarygodne potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie, w tym w aktach osobowych wnioskodawcy oraz zeznaniach świadków.

Razem z wnioskodawcą w spornym okresie w S. w K. pracowali świadkowie: J. D. i H. Ż..

Świadek J. D. zeznał, że pracował w sekcji konstrukcyjno - technologicznej, a wnioskodawca pracował na hali jako pracownik fizyczny. Wyjaśnił, że sekcja konstrukcyjna była w tym samym budynku, ale oddzielona piętrem. Świadek często spotykał wnioskodawcę na hali produkcyjnej zakładu mechanicznego. Zeznał, że wnioskodawca zajmował się spawaniem oraz oczyszczaniem spawanych elementów, tj. szlifował je, polerował szlifierkami powietrznymi oraz elektrycznymi. Zdaniem świadka wnioskodawca innych prac nie wykonywał, ponieważ zakład w tamtym okresie wykonywał dużo konstrukcji stalowych przestrzennych i było zapotrzebowanie na spawaczy. Jednocześnie wyjaśnił, że praca wnioskodawcy na stanowisku ślusarza- spawacza brygadzystym niczym się różniła od pracy na stanowisku ślusarza-spawacza, poza tym, że jako brygadzysta rozdzielał on prace, które zlecił mistrz i odpowiadał za to, co dana brygada wykonała. Świadek zeznał, że wnioskodawca sam również spawał i pracował jak dotychczas. Świadek jak kierownik sekcji produkcji był przez pewien okres czasu bezpośrednim przełożonym wnioskodawcy.

Odnosząc się do pracy odwołującego na stanowisku mistrza podał, że miał do dyspozycji całą halę główną, podlegało mu 5 - 6 brygad. Podlegli mu pracownicy którzy wykonywali prace spawalnicze, szlifierskie / ostrzenie, wyrównywanie spoin/, ślusarskie. Te osoby pracowali na materiałach stalowych/. Gdy był mistrzem, to korzystał czasami z pakamery,

w której były materiały, natomiast biura jako takiego nie miał. Z zeznań świadka wynika, że jako mistrz przyjmował prace zlecone przez dział przygotowania produkcji, rozdysponowywał dokumentację pośród poszczególne brygady, kontrolował czas pracy, odnotowywał w dzienniku pracy, przekazywał informacje z dziennika obecności do działu płac, natomiast sam nie prowadził dokumentacji zarobkowej. Ponadto jako mistrz przeprowadzał instruktaż na stanowiskach pracy w stosunku do nowych pracowników.

Świadek H. Ż. pracował razem z wnioskodawcą na jednej hali. Zeznał, że odwołujący pracował na stanowisku spawacza i zajmował się spawaniem elektrycznym i gazowym oraz szlifowaniem spawów. Były to elementy stalowe. Świadek podał, że praca odwołującego na stanowisku brygadzysty nie różniła się niczym od tej, którą wykonywał wcześniej. Rano rozdzielal pracę dla członków brygady i sam spawał. Z zeznań świadka wynika, że w późniejszym okresie był również mistrzem, a pracownicy w podległych mu brygadach zatrudnieni byli na stanowiskach spawaczy, szlifierzy. Świadek podał, że jako mistrz wnioskodawca sprawdzał obecność, ewentualnie rozdawał rysunki brygadzistom, sprawdzał czy wykonywali prace zgodnie z rysunkiem, sprawdzał wymiary. (zeznania świadków – zapis nagrania).

Należy zwrócić uwagę, iż przesłuchani w sprawie świadkowie w analogicznych okresach byli zatrudnieni w S. K.. Świadcowie szczegółowo opisali rodzaj czynności wykonywanych przez wnioskodawcę, a także charakter jego pracy.

W ocenie Sądu wymienieni świadkowie mają najpełniejszą wiedzę na temat rodzaju pracy i zakresu czynności wnioskodawcy. Zeznania ich zaś są logiczne, wyczerpujące oraz korespondują z zeznaniami wnioskodawcy. Mając na uwadze treść zeznań świadków, zeznań wnioskodawcy oraz pozostałe dowody zgromadzone w sprawie Sąd uznał, iż wspólnie tworzą one logiczną i spójną całość, a tym samym zasługują na wiarygodność. Nadto na uwagę zasługuje fakt, iż organ rentowy nie kwestionował treści zeznań dopuszczonych w sprawie świadków, ani też nie przeprowadził żadnego dowodu przeciwnego, a tym samym Sąd nie miał podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.

Dodatkowo w aktach osobowych wnioskodawcy znajduje się zakres czynności brygadzysty, w którym wyraźnie zapisano, że pracuje na równi z innymi pracownikami brygady.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż wnioskodawca będąc zatrudniony w S. K. od 1.12.1982r. do 30.11.1993r. tj. przez 10 lat 11 miesięcy i 18 dni na stanowisku na stanowisku ślusarza – spawacza i spawacza brygadzysty (poza okresem urlopu bezpłatnego po eksporcie od 30.05. do 11.06.1989r. – 12 dni) stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach wymienioną w Dziale III poz. 78 i w dziale XIV poz. 12 załącznika do Rozporządzenia RM z dnia 07.02.1983r.

Okres ten po zsumowaniu z uwzględnionym przez organ rentowy stażem pracy w warunkach szczególnych w wymiarze tj. 5 lat 1 miesiąc i 17 dni pracy daje łącznie ponad 15 lat takiej pracy (tj. 16 lat 1 miesiąc i 5 dni). Na marginesie należy dodać, iż do tego okresu podlega zaliczeniu także zasadnicza służba wojskowa od 28.04.1977r. do 25.04.1979r. tj. 1 rok 11 miesięcy i 3 dni, skoro przed powołaniem do jej odbywania i po powrocie do pracy wykonywał zatrudnienie w szczególnych warunkach.

Należy więc stwierdzić, że przed 1 stycznia 1999r. odwołujący wykonywał prace w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze co najmniej przez 18 lat i 8 dni, co oznacza, że spełnił wszystkie warunki niezbędne do ustalenia prawa do emerytury w obniżonym wieku.

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał E. B. prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach począwszy od 8.03.2017r., tj. od dnia złożenia wniosku. Wcześniej bo w dniu 20.02.2017r. ukończył on 60 rok życia. (punkt I wyroku).

Na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r. poz.1804) Sąd zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w R. na rzecz wnioskodawcy kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (punkt II wyroku).